

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2010 r. — Regione Puglia przeciwko Komisji**(Sprawa T-84/10)**

(2010/C 113/89)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Regione Puglia (Bari, Włochy) (przedstawiciele: F. Brunelli i A. Aloia, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania, wynagrodzeniami i opłatami oraz ryczałtowymi wydatkami ogólnymi.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2009) 10350 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie likwidacji części wkładu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) do Programu Operacyjnego PO Puglia w zakresie Celu 1 (2000-2006), przy zachowaniu wyłącznie uprawnień określonych w art. 4.

O zastosowanie tego środka wniesiono na podstawie precyzyjnych zarzutów, którymi Regione Puglia zakwestionował legalność i zasadność zarzutów podniesionych przez Komisję przeciwko niemu i stwierdza, że metody stosowane przez Komisję dla oceny wyników kontroli w 2007 i 2009 są błędne i niezgodne z prawem.

W szczególności, Regione Puglia twierdzi, że decyzja została podjęta w następujących okolicznościach:

- kontrole przeprowadzone przez inspektorów wspólnotowych, które stanowiły podstawę decyzji nie zostały wykonane w sposób prawidłowy ani szczegółowy;

— ich ustalenia w zakresie każdej transzy i każdego środka, oraz w zakresie ogółu przeprowadzonych kontroli, nie są potwierdzone ani poparte przez badane i przedstawione dokumenty, a w każdym razie dokonano ich z pominięciem niezbędnej oceny przepisów sektorowych;

— w każdym razie przeprowadzone oceny nie są odpowiednie z metodologicznego punktu widzenia, dla wsparcia i uzasadnienia ostatecznych ustaleń Komisji, które ponadto są bezpodstawne, gdyż nie zostały prawidłowo uzasadnione ani udowodnione.

Ponadto Komisja nie uwzględniła następujących elementów:

— odmiennych wyników kontroli prowadzonych przez europejski Trybunał Obrachunkowy oraz włoskie Ministerstwo Gospodarki i Finansów;

— uwag i zarzutów przedstawionych w każdym przypadku przez Regione, w sposób szczegółowy, udokumentowany i dotyczący konkretnych okoliczności, w odpowiedzi na zarzuty i pytania Komisji, oraz ponadto,

Komisja naruszyła obowiązek współpracy w stosunkach między Komisją a beneficjentami finansowania w zakresie w jakim poczyniła ustalenia i wyciągnęła z nich wnioski przed otrzymaniem i weryfikacją odpowiedzi i wyjaśnień, których żądała od Regione Puglia.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2010 r. — British Sugar przeciwko Komisji**(Sprawa T-86/10)**

(2010/C 113/90)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: British Sugar plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: K. Lasok, QC, G. Facenna, Barrister, W. Robinson, P. Doris i D. Das, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonującego sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 ⁽¹⁾.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja nie podjęła środków koniecznych do zastosowania się do orzeczeń Trybunału wydanych w sprawach Jülich ⁽²⁾ i SAFBA ⁽³⁾, w których Trybunał stwierdził nieważność rozporządzeń Komisji (WE) nr 1762/2003 ⁽⁴⁾, 1775/2004 ⁽⁵⁾ i 1686/2004 ⁽⁶⁾. Skarżąca utrzymuje, że w związku z wydaniem orzeczeń w sprawach Jülich i SAFBA Komisja była zobowiązana do podjęcia środków niezbędnych do usunięcia stwierdzonego w tych orzeczeniach naruszenia prawa, a zatem posiadała w tym zakresie stosowne kompetencje. Wspomniane zobowiązania i kompetencje ograniczały się do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia określonym osobom (w tym skarżącej) zwrotu kwot, które zostały od nich bezprawnie pobrane w kwestionowanych latach gospodarczych. Według skarżącej kwoty te były i są możliwe do obliczenia przy użyciu wzoru określonego w rozporządzeniach, których nieważność stwierdził Trybunał, po skorygowaniu wskazanego przezeń błędu. Skarżąca twierdzi zatem, że Komisja wydała zaskarżone przepisy działając wbrew temu zobowiązaniu i wykraczając poza zakres swych kompetencji, wobec czego są one obciążone tym samym podstawowym błędem, ze względu na który Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, 1775/2004 i 1686/2005.

Po drugie skarżąca podnosi, że zastosowana w zaskarżonym rozporządzeniu metoda obliczania opłat produkcyjnych w sektorze cukru jest sprzeczna z wnioskami, do których doszedł Trybunał w sprawie Jülich.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie była uprawniona do wydania zaskarżonych uregulowań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, gdyż według skarżącej:

- rozporządzenie to zostało uchylone i nie obowiązywało w czasie, w którym uchwalono zaskarżone uregulowania; oraz
- w świetle wyroku w sprawie Jülich Komisja nie posiada kompetencji do określania opłat produkcyjnych w sposób niezgodny z art. 15 tego rozporządzenia. Wobec braku po stronie Komisji kompetencji do ustalania opłat produkcyjnych w świetle orzeczeń w sprawach Jülich i SAFBA czy też na podstawie rozporządzenia nr 1260/2001, kompetencje w tym zakresie przysługują Radzie, zgodnie z art. 43 TFUE. Oznacza to, że Komisja nie była uprawniona do wydania zaskarżonych uregulowań.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 321, s. 1

⁽²⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-5/06 i od C-23/06 do C-36/06 Zuckerfabrik Jülich, Zb. Orz. s. I-3231

⁽³⁾ Postanowienie z dnia 6 października 2008 r. w sprawach połączonych od C-175/07 do C-184/07 SAFBA, Zb.Orz. s. I-142

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003, Dz.U. 2003, L 254, s. 4

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004, Dz.U. 2004, L 316, s. 64

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005, Dz.U. 2005, L 271, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2010 r. — Inter IKEA Systems przeciwko OHIM — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Sprawa T-88/10)

(2010/C 113/91)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter IKEA Systems B.V. (Delft, Niderlandy)
(przedstawiciel: adwokat J. Gullikson)